

دکتر احمد رضایی*	فصلنامه مطالعات شبه قاره
دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی	دانشگاه سیستان و بلوچستان
دانشگاه قم	سال پنجم، شماره چهاردهم، بهار ۱۳۹۲
	(ص ۶۶-۳۳)
دکتر محمود مهرآوران**	
استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی	
دانشگاه قم	

بررسی مختصات دستگاه زبانی قصیده‌ای از انوری و استقبال نظیری نیشابوری از آن

چکیده

محمد حسین نظیری نیشابوری(؟-۱۰۲۱ق.) از شاعران فارسی زبانی است که بخش اعظم عمر خویش را در هند گذرانده است. وی در اشعارش از شاعران نامدار پیش از خود مانند سعدی، حافظ و بابا فغانی استقبال کرده است. یکی از شاعرانی که نظیری در اشعار خویش بویژه قصایدش از وی استقبال و گاهی تقلید کرده و بدین نکته نیز اشاره نموده، انوری ابیوردی است. تحلیل و مقایسه‌ی استقبال نظیری از انوری می‌تواند چگونگی و میزان خلاقیت یا تقلید محض وی را نشان دهد.

در این پژوهش با به کارگیری روش هلیدی(۱۹۹۴) در زبانشناسی نقشگرا - سیستمی و تحلیل فرآیندهای مختلف و اجزای آن‌ها و نیز بررسی دستگاه‌های آوازی، واژگانی و نحوی قصیده‌ای از انوری و استقبال نظیری از آن (۶۸ بیت) میزان تشابه دو متن، خلاقیت یا تقلید نظیری بررسی شده است. حاصل تحقیق نشان می‌دهد قصیده‌ی نظیری، مشابهت‌های

*Email: a-rezaei@qom.ac.ir

**Email: mehravarhan@qom.ac.ir

فراوانی در بخش‌های مختلف با قصیده‌ی انوری دارد و حتی در مواردی، فراوانی نتایج مانند عناصر پیرامونی، کنشگرها و کنش پذیرها، ساخت‌های متعددی و ... در قصیده‌ی نظری، بیش از ابیات انوری است که می‌توان آن را نتیجه‌ی مؤanstت زیاد شاعر با شعر انوری دانست.

کلید واژه‌ها: تحلیل، دستگاه زبانی، زبان‌شناسی نقشگرا-سیستمی، هلیدی، قصیده، انوری، نظری نیشابوری.

مقدمه

پژوهش‌های سبک‌شناسانه‌ی امروز با به کارگیری تحلیل‌های زبان‌شناختی، گامی است برای عیتیت بخشی به مطالعات ادبی و پرهیز از دیدگاه‌های ذوقی و استحسانی؛ البته این مطلب بدین معنی نیست که پژوهش‌های مبتنی بر تحلیل‌های زبان‌شناختی، همه‌ی جزئیات متن را به صورت عینی ارائه می‌کنند. بی‌گمان بسیاری از ویژگی‌های متون ادبی مانند احساس، عاطفه و تخیل از این طریق قابل عرضه نیست؛ اگر چه تحلیل عناصر زبانی در القای آن‌ها بسیار مؤثر است. باید پذیرفت که چنین پژوهش‌هایی، چارچوب و نظامی عینی را در مطالعات ادبی ارائه می‌کنند و در نتیجه‌رده و اثبات بسیاری از مسائل را به صورت منظم و مستند امکان پذیر می‌نمایند. در گذشته محققان، بسیاری از مختصات متون را به دلیل انس مداؤم با آن‌ها درمی‌یافتدند و شاید بر اساس چنین پیشینه‌ای «اشپیتزر معتقد بود که راه رسیدن و دریافت سبک بویژه سبک شخصی، انس مداؤم با اثرو خوانش چندباره‌ی آن است». (شمیسا، ۱۳۷۳: ۱۲۳) لیکن شیوه‌ی انتقال یا عرضه‌ی دریافت‌های آنان فاقد چارچوب نظری بود؛ از این روی بسیاری از چنین پژوهش‌هایی اعتبار علمی چندانی نداشت. مطالعات زبان‌شناختی و به تبع آن سبک‌شناسی‌نوین، ملزمومات اعتبار بخشی به چنین پژوهش‌هایی را فراهم نموده است که با کاربرد آن می‌توان بسیاری از ویژگی‌های متون را به صورت نظام مند عرضه کرد.

در این پژوهش با اشاره‌ی مختصر به سبک‌انوری و استقبال‌های نظری، بر اساس مؤلفه‌های زبان‌شناختی، بویژه زبان‌شناسی سیستمی-نقشگرا، قصیده‌ای از انوری که نظری

نیشابوری آن را تقلید کرده، بررسی و تحلیل می شود تا به صورت عینی و نظام مند، میزان خلاقیت یا تقلید را در هر یک از دستگاه های گوناگون زبانی این دو متن نشان دهد. یاد آوری می شود چون قصیده‌ی انوری ۶۸ بیت است و قصیده‌ی نظیری بیش از صد بیت، برای حفظ تعادل از قصیده‌ی نظیری نیز، ۶۸ بیت اول انتخاب شده است.

انوری و نظیری نیشابوری

به قول شفیعی کدکنی: «کسانی که انوری را یکی از پیامبران شعر فارسی می دانسته اند، تأکیدشان بر قصاید وی بوده است؛ زیرا بر اساس معیارهای تاریخی عصر وی، اهمیت انوری در قصایدش بوده است.» (شفیعی، ۱۳۷۲: ۳۹) می توان گفت ساختار زبانی و بلاغی خاص انوری، شعر او و بخصوص قصایدش را در شمار آثاری در زبان فارسی درآورده که به شاخصه های ویژه و منحصر به فردی رسیده اند و همین مختصات، باعث تمایز شعر او در میان بسیاری دیگر از آثار مشابه شده است. گویا بر همین اساس بوده است که صاحب کشاف (۱۹۶۷) هنگام بازگویی طرزهای شعر فارسی، از طرز انوری یاد کرده است: «جمله‌ی طرزها نه طرز باشند: اول حکیمانه و آن طرز حکیم سنایی است، مشکل و مشتمل بر مواضع و تشبيه و امثال و معرفت سلوک و متعلقات آن. دوم: طبعانه و آن طرز خاقانی است و تعریف آن غلو در مشکلات نظم، تشبيهات بدیع و تحمیلات لطیف و تصویرات غریب. سوم: فاضلانه و آن طرز انوری است؛ مشتمل بر الفاظ معتبر به استغراق و بلاغت و ابداع علوی. چهارم: مترسلانه و آن طرز ظهیر فاریابی است و عبارت است از تصرفات در ایهام ذوالمعنىین و تشبيهات نو. پنجم: محققانه و آن طرز عبدالواسع جبلی است و تعریف آن ملایمت و جزال است در ایراد مطابقات و مشابهات. ششم: ندیمانه و آن طرز فردوسی و نظامی است، مشتمل بر بیان قصص و حکایات و تواریخ و فصاحت معانی بدیع و تشبيهات عجیب. هفتم: عاشقانه و آن طرز سعدی است و آن حاوی ملایمت و ذوق است. هشتم: خسروانه و آن طرز حضرت امیر خسرو دهلوی است و آن جامع جمیع لطائف نظم و محتوی تمام کمالات سخن است. نهم: باحفصانه و آن کلامی است مشتمل بر الفاظی که آن ها را در استعمال مهجور داشته اند و گفته اند اگر زبان پخته‌ی فارسی را از الفاظ عربی

چاشنی دهنده، اگر گوارا بود مترسّله خوانند و اگر ناگوار آید، با حفصانه خوانند.»
 (تهانوی، ۱۹۶۷، ذیل طرز)

چنان که ملاحظه می‌شود در اینجا نیز، مؤلف به زبان (الفاظ معتبر) و ساختار بلاغی اشعار انوری اشاره کرده و آن‌ها را اساس تشخّص سبکی وی دانسته است. همین ویژگی‌ها موجب شده دیگر شاعران به تقلید از وی، یا معارضه با شعر او پردازنند. از جمله‌ی این مقلّدان، مولانا محمدحسین نظیری نیشابوری (۹۹۲-۱۰۲۱ه.ق) است که «در اوان جوانی از خراسان به عراق آمده و از آن جا به هند افتاده (۹۹۲-۵ه.ق) در خدمت شاه جلال الدّین اکبر و نور الدّین جهانگیر پادشاه و امرای ذی قدر ترقیات نموده، در اواخر حال درگجرات رحل اقام‌افکنده، همیشه جمعی از اعزّه، اکابر و اصحاب در مجمع او حاضر بودند و هنگامه‌ی شعر و صحبت در منزل او به غایت گرم بود.» (گلچین معانی، ۱۳۶۹:۱۴۴۹)

می‌توان گفت به دلیل سبک خاص‌انوری، نظیری نیشابوری «در قصیده غالباً، قصاید بلند انوری را استقبال کرده است.» (نظیری، ۱۳۷۹، مقدمه:ف) از جمله قصیده‌ی انوری با مطلع: ای قاعده‌ی تازه ز دست تو کرم را
 وی مرتبه‌ی نو زبان تو قلم را
 (انوری، ۱۳۷۲:۶)

که نظیری با مطلع:

وقت است که از کعبه برآریم صنم را
 چندی به غلط بتکده کردیم حرم را
 (نظیری، ۱۳۷۹:۳۲۷)

استقبال کرده است. یا

ناگه در او فتاد به دریای یکران
 چون شمع روز روشن از ایوان آسمان
 (انوری، ۱۳۷۲:۳۶۲)

که در قصیده‌ای با مطلع:

دل واله‌ی بسیج یساق خدایگان
 روزی چو بازمانده ز کاروان
 (نظیری، ۱۳۷۹:۴۰۵)

استقبال شده است. وی در قصیده‌ای صراحتاً به تضمین بیتی از انوری اذعان می‌کند:

دریان حال این معنی ز شعر انوری
بهر تضمین می کنم بیتی مناسب انتخاب...
(همان: ۳۴۴)

در پژوهش حاضر، ضمن گذاری کوتاه بر مباحث زبان شناسی نقشگرا- سیستمی،
دستگاه های گوناگون ساختار قصیده ای نظیری را با مطلع:
ترتیب کهن تازه شد آین زمان را   نواد نسق شاه جهانگیر جهان را
(نظیری، ۱۳۷۹: ۳۲۱)

که به استقبال قصیده ای انوری با مطلع:
باز این چه جوانی و جمال است جهان را   وین حال که نو گشت زمین را و زمان را
(انوری، ۱۳۷۲: ۹)

سروده است، با تأکید بر چنین مباحثی تحلیل و بررسی می نماییم.

پیشنهای پژوهش

درباره ای تحلیل متون ادبی فارسی بر اساس آموزه های زبان شناسی نقشگرا- سیستمی
مقالات چندی نوشته شده است؛ از جمله کاربرد آموزه های زبان شناسی نقشگرا در تجزیه
و تحلیل متون ادبی، نوشته ای فردوس آقا گلزاره، (۱۳۸۴) در مجله ای دانشکده ای ادبیات و
علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، سال ۳۸، شماره ای ۱۴۹ و بررسی، تحلیل و نقد چهار
قصیده ای فارسی بر اساس آموزه های زبان شناسی سیستمی- نقشگرا، نوشته ای حسینعلی
قبادی و احمد رضایی در فصلنامه ای پژوهش زبان و ادبیات فارسی، شماره ای (۲۰) بهار
۱۳۹۰؛ صص: ۶۹-۹۳؛ اما در باره ای نظیری نیشابوری و انوری با چنین نگرشی پژوهشی
انجام نپذیرفته است.

گذری بر مباحث زبان شناسی نقشگرا- سیستمی

یکی از مباحثی که در دیدگاه های سوسور مطرح شده، مطالعه ای همزمانی و درزمانی
زبان بود. «مطالعه ای همزمانی تلاشی است برای بازسازی نظام زبان به عنوان کلیتی نقسمند؛
در حالی که مطالعه ای درزمانی ردیابی تحول تاریخی زبان در گذر از مراحل مختلف
است.» (کالر Culler, J., ۱۳۸۸: ۳۰) علاوه بر این، سوسور بر نقش واژه در متن بسیار تأکید

می کرد. پس از این مرحله یعنی مرحله ی واژه مرکزی، توجه به پژوهشگران مانند ساپیر (E. Sapir) و بلومفیلد (M. Bloomfield) (۱۹۳۳) بر جمله به عنوان واحد اصلی متن مرکز شد. پس از آن نظریه ی عمل گفتار آستین (L. A. Austin) (۱۹۶۲) و سرل (J. Searle) (۱۹۶۹) و نظریه ی ارتباطی یاکوبسن (R. Jakobson) (۱۹۶۰) راه نگرش های کاربردشناسانه ی زبان را مانند اعتقادات سخنگو، درک وی از جمله و چگونگی استفاده از زبان برای تبادل اطلاعات هموار کرد. آنچه در کاربردشناسی مهم است معنای جمله در بافت است. چنین دیدگاههایی در آثار بنویست (E. Benveniste)، مارتینه (A. Martinete) (۱۹۶۰) و ... در قالب زبانشناسی نقشگرا- سیستمی شکل گرفت. در این رویکرد بافت کلام، چه بافت زبانی و چه بافت جهان خارج، کانون توجه قرار گرفت؛ به عبارتی هر عنصر زبانی با ارجاع نقش آن در کل سیستم توضیح داده می شود. یکی از صاحبینظران که زبانشناسی نقشگرا- سیستمی با نام وی پیوند خورده، هلیدی است. «موقعیت بزرگ هلیدی این بود که توانست برداشت نظام مند و یکپارچه ای ارائه کند که چگونه جنبه های خاص موقعیت در گزینش های زبانی که مشارکین صورت می دهند، بازناب می یابد.» (مهاجر، ۱۳۷۶: ۲۵) از نظر هلیدی نقش ها و کارکردهای زبان در جامعه، در واقع توصیف معناهایی است که زبان به طور عام و هر متن به طور خاص می تواند داشته باشد؛ به همین منظور هلیدی سه فرائقش را برای زبان در نظر می گیرد: «۱) فرائقش اندیشگانی که در آن اعتقادات، احساسات و تأثیراتمان را باز گو می کنیم ۲) فرائقش بینافردي که در آن دادن اطلاعات، پیشنهاد، پاسخ و پذیرش، ارائه ی کالا و خدمات قرار می گیرد. ۳) فرائقش متنی که در آن با استفاده از عوامل ساختاری مانند ساخت مبتدا- خبری، اطلاعاتی و عوامل غیر ساختاری مانند ارجاع، حذف، جایگزینی، و... پیام سازماندهی می شود.» (هلیدی، ۲۰۰۲: ۳۱۲ و ۸۰)

در اینجا با تأکید بر فرائقش اندیشگانی، نخست انواع فرآیندها، مشارکین، عناصر پیرامونی و... بررسی می شود. سپس به تحلیل عناصر آوایسی، واژگانی و نحوی در دو قصیده ای که مطلع آن ذکر شد، می پردازیم.

انواع فرآیند

«فرآیند بر یک رخداد، کنش، حالت احساسی، گفتاری یا وجودی ناظر است.» (مهاجر، ۱۳۷۶: ۴۰-۳۹) فرآیندها به لحاظ معنایی، به گونه های مختلفی تقسیم می شوند که عبارتند از:

فرآیند مادی: طی آن عملی انجام یا رخدادی شکل می گیرد یا چیزی تحت تأثیر واقع می شود؛ مانند «دویدن» (اگینز، ۲۰۰۲: ۲۱۵-۲۱۶) نیز «برآورد و بگشاد» در بیت زیر:
هم جمره برآورد فرو بردہ نفس را
(انوری، ۹: ۱۳۷۲)

فرآیند ذهنی: در آن درباره ای رخدادی فیزیکی سخن نمی گوییم؛ بلکه در مورد افکار، احساسات و ادراکات است. (همان، ۲۲۵-۲۲۳۹) مانند «نشناسند» در بیت زیر:
از بس به میان جمع ز پیکار شود صید
(نظیری، ۳۳۲: ۱۳۷۹)

فرآیند رابطه ای: بر هستی و رابطه ای بین پدیده ها از طریق فعل بودن دلالت دارد؛ از آنجا که این فرآیند، ویژگی یا خصوصیتی را به چیزی نسبت می دهد، به آن «فرآیند وجودی» نیز می گویند (همان: ۲۳۹)؛ مانند «است و گشت» در بیت زیر:
باز این چه جوانی و جمال است جهان را   وین حال که نو گشت زمین را و زمان را
(انوری، ۹: ۱۳۷۲)

در فرآیند کلامی با افعالی مانند گفتن، بیان کردن، اظهار کردن و... سر و کار داریم. فرآیند رفتاری در برگیرنده ای رفتارهای فیزیکی مانند خوابیدن، سرفه کردن، لبخند زدن و ... است. (همان: ۲۳۳) در ایات زیر «گویند» فرآیند کلامی است و «نگرد» فرآیند رفتاری:
گویند که در روز نخستین دل و دستش   ضامن شده محصول یم حاصل کان را
(نظیری، ۳۳۹: ۱۳۷۹)

حرمش چو به باطن نگرد صحّت اخلاص   رگ در تن مردان گسلد تاب و توان را
(همان، ۳۳۰)

در جدول زیر انواع فرآیند های مختلف در دو قصیده به تفصیل آمده است:

جدول شماره ۱

انواع فرآیند در قصیده‌ای نظری				انواع فرآیند در قصیده‌ای انوری			
نوع فرآیند و تعداد	بیت	نوع فرآیند و تعداد	بیت	نوع فرآیند و تعداد	بیت	نوع فرآیند و تعداد	بیت
۲ مادی	۳۵	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۱	۱ مادی	۳۵	۱ وجودی ۱ رابطه‌ای	۱
۱ مادی ۱ رابطه‌ای	۳۶	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۲	۱ مادی	۳۶	۱ رابطه‌ای ۱ مادی ۱ موردنی	۲
۱ مادی ۱ رابطه‌ای	۳۷	۱ کلامی رابطه‌ای	۳	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۳۷	۲ مادی	۳
۱ وجودی ۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۳۸	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۴	۱ مادی ۱ وجودی	۳۸	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۴
۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۳۹	۱ رابطه‌ای ۱ وجودی	۵	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۳۹	۲ مادی	۵
۱ مادی	۴۰	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۶	۲ مادی	۴۰	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۶
۱ مادی	۴۱	۱ مادی ۱ وجودی	۷	۱ مادی	۴۱	۲ مادی	۷
۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۴۲	۱ وجودی ۱ مادی (۱) موردنی ۱ مذکوف	۸	۱ مادی	۴۲	۲ مادی	۸
۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۴۳	۱ رفتاری ۱ مادی	۹	۱ مادی ۱ ذهنی	۴۳	۱ رابطه‌ای ۱ مادی	۹
۲ مادی	۴۴	۲ مادی	۱۰	۱ ذهنی	۴۴	۱ مادی	۱۰
۱ رابطه‌ای	۴۵	۲ مادی	۱۱	۲ مادی	۴۵	۱ رابطه‌ای	۱۱

۱ مادی	۲							۱ مادی	
۱ مادی	۴۶	۱ مادی	۱۲	۲ مادی	۴۶	۲ مادی	۱۲	۱ مادی	
۱ ذهنی		۱ وجودی							
رابطه ای	۴۷	۱ مادی	۱۳	۱ مادی	۴۷	۴ مادی	۱۳		
۱ مادی		۱ وجودی							
۱ مادی	۴۸	۲ مادی	۱۴	۲ مادی	۴۸	۲ مادی	۱۴	۱ رابطه ای	
۱ وجودی									
۱ مادی	۴۹	۱ کلامی	۱۵	۲ مادی	۴۹	۲ مادی	۱۵		
۱ ذهنی									
۲ مادی	۵۰	۱ مادی	۱۶	۱ رابطه ای	۵۰	۱ رابطه ای	۱۶	۱ مادی	
		۱ کلامی		۱ مادی					
۱ مادی	۵۱	۱ ذهنی	۱۷	۱ مادی	۵۱	۱ رابطه ای	۱۷	۱ مادی	
۱ رفتاری		۱ رفتاری		۱ وجودی					
۲ مادی	۵۲	۲ مادی	۱۸	۱ مادی	۵۲	۱ رابطه ای	۱۸	۱ مادی	
۲ مادی	۵۳	۱ رابطه ای	۱۹	۱ مادی	۵۳	۱ رابطه ای	۱۹	۱ مادی	
				۱ وجودی					
۲ مادی	۵۴	۱ رابطه ای	۲۰	۱ رابطه ای	۵۴	۱ رابطه ای	۲۰	۱ مادی	
		۲(یک مورد محذف)		۱ مادی					
۱ مادی	۵۵	۱ رابطه ای	۲۱	۱ رابطه ای	۵۵	۲ مادی	۲۱		
۱ رفتاری		۱ مادی		۱ مادی					
۱ مادی	۵۶	۱ رابطه ای	۲۲	۱ رابطه ای(محذف)	۵۶	۲ مادی	۲۲		
		۱ مادی		۱ مادی					
۲ رفتاری	۵۷	۲ مادی	۲۳	۱ رابطه ای(یک مورد محذف)	۵۷	۲ مادی	۲۳		

۱ مادی ذهنی	۵۸	۲ مادی	۲۴	رابطه ای(محذوف) ۱ مادی	۵۸	۱ مادی رابطه ای	۲۴
۲ مادی	۵۹	۲ مادی	۲۵	رابطه ای(محذوف) ۱ مادی	۵۹	۱ مادی رابطه ای	۲۵
۱ مادی ۱ رفتاری	۶۰	۳ مادی	۲۶	۱ مادی	۶۰	۱ مادی رابطه ای	۲۶
۲ مادی	۶۱	۲ مادی	۲۷	رابطه ای(محذوف) ۱ مادی	۶۱	۲ وجودی	۲۷
۲ مادی	۶۲	۲ مادی	۲۸	۱ مادی رابطه ای	۶۲	۱ مادی رابطه ای	۲۸
۲ مادی	۶۳	۲ مادی	۲۹	۲ مادی	۶۳	۱ مادی مادی	۲۹
۲ مادی	۶۴	۱ مادی ۱ رفتاری	۳۰	۱ مادی رابطه ای	۶۴	۱ مادی مادی	۳۰
۱ مادی	۶۵	۱ مادی ای رابطه ای ۱ مادی	۳۱	۱ مادی ای رابطه ای ۱ مادی	۶۵	۲ مادی مادی	۳۱
۱ مادی	۶۶	۱ مادی	۳۲	۲ مادی	۶۶	۲ مادی مادی	۳۲
۱ مادی ۱ وجودی	۶۷	۲ مادی	۳۳	۱ مادی ای رابطه ای	۶۷	۱ مادی ای رابطه ای ۱ مادی	۳۳
۲ مادی	۶۸	۲ رابطه ای	۳۴	۱ مادی ای رابطه ای ۱ مادی	۶۸	۱ مادی ای رابطه ای ۱ مادی	۳۴

در این جدول فرآیندهای محذوف نیز در نظر گرفته شده اند؛ از مجموع ۱۲۷ فرآیند
قصیده‌ی انوری ۸۴ فرآیند، مادی است که نشان می‌دهد رخدادها‌ی فیزیکی در متن غلبه
دارد و همین امر نشان می‌دهد جنبه‌ی عینی متن بر دیگر جنبه‌های آن رجحان دارد. پس
از فرآیند مادی، فرآیند رابطه‌ای با ۳۶ مورد قرار دارد. فرآیند وجودی ۵ مورد است که

می توان آن را در زمرةٰ فرآیند رابطه ای به شمار آورد که بر خصوصیات و ویژگی های بین پدیده ها دلالت می کند. فرآیند ذهنی ۲ مورد آمده است که نشان می دهد، متن پیچیدگی معنایی خاصی ندارد. در این قصیده از فرآیند های رفتاری که شاید در مباحث ادبی بسیار حائز اهمیت باشند، بویژه زمانی که افعال انسانی را به غیر انسان نسبت می دهیم و از این طریق صناعاتی مانند استخدام می سازیم، خبری نیست. همچنین فرآیند کلامی که به نظر می رسد باید در قصیدهٰ مدحی از جایگاه والایی برخوردار باشد، در این متن دیده نمی شود. در قصیدهٰ نظری از مجموع ۱۳۱ فرآیند، ۸۴ مورد مادی، ۳۲ نمونه رابطه ای و وجودی، ۳ مورد ذهنی، ۳ مورد کلامی و ۸ مورد رفتاری است. چنان که آمار نشان می دهد مجموع فرآیند های دو قصیده، بسیار به هم نزدیک است؛ بخصوص در برخی نمونه ها مانند فرآیند مادی و ذهنی که تنها یک مورد اختلاف وجود دارد. براین مبنا می توان مدعی شد نظری در این بخش به خوبی از انوری تقلید کرده است. از سویی نظری از دو فرآیند کلامی و رفتاری استفاده کرده که در قصیدهٰ انوری از این فرآیند ها خبری نیست؛ بویژه این که در قصیدهٰ نظری ۸ نمونه فرآیند رفتاری دیده می شود و همانطور که اشاره شد چنین فرآیندی در متن ادبی، بسیار با اهمیت است. وجود چنین فرآیندی را می توان به عنوان خلاقیت به شمار آورد.

وجه و زمان افعال

در قصیدهٰ انوری ۱۲۹ فعل به کار رفته است. زمان افعال این قصیده عبارت است از: ۷۱ مضارع اخباری (است، کم نزند، کم نشود، ...)، ۲۹ ماضی ساده (بود، فکندند، بناکرد، ...)، ۶ ماضی نقلی است (گرفته است، نبسته است، بوسه نداده، ...)، ۲ ماضی استمراری (نشدی = نمی شد، نشاندی = می نشاند) ۲۰ مضارع التزامی (بگیرند، رنگ دهد، کشد، بگیرد، ...) و افعال امر در معنی دعا یی (نگهدار) همان گونه که ملاحظه می شود غلبهٰ زمان افعال با فعل مضارع اخباری است که بیش از نیمی از زمان ها را به خود اختصاص داده است. این زمان نشان می دهد شاعر در مدح مخاطب بر جنبه های خبری و اثباتی تأکید کرده است و او را حائز ویژگی هایی دانسته که اکنون نیز از آن ها برخوردار است و در

وجود او نهادینه شده است. چنین زمانی برای مدح مناسب تر از دیگر زمان‌ها است. وجه افعال در قصیده‌ای انوری بدین صورت است: وجه خبری ۱۰۲ مورد، وجه التزامی ۲۶ و وجه امری ۱ نمونه. فراوانی وجه خبری نیز مانند زمان اخباری بر ویژگی‌ها، افتخارات و صفات برجسته و نهادینه‌ی ممدوح به شکل قطعی دلالت می‌نماید؛ در حالی که در وجوده التزامی که شرطی بودن آن‌ها بیشتر است، شاعر وجود ممدوح را علت بقا و استمرار حیات در پدیده‌های دیگر می‌داند. نکته‌ی در خور توجه این که در ساختار قصیده‌ی فارسی، بخش پایانی دربر دارنده‌ی افعالی دعایی است که به صورت امری بیان می‌شود؛ در این قصیده، تنها یک نمونه از چنین ساختاری دیده می‌شود که نشان می‌دهد این بخش مطابق سنت قصیده سرایی پیش از انوری نیست. همانطور که اصل قصیده به شیوه‌ی پیشینیان آغاز نشده است. در قصیده‌ی نظری ۱۳۷ فعل به کار رفته است که زمان این افعال چنین است: ۷۷ مضارع اخباری (گویند، نمایند، دارند،...)، ۲۷ ماضی ساده (داد، نسق کرد، نبودند،...)، ۱۳ ماضی نقلی (شده است، شکفته است، برانداخته است،...)، ۳ ماضی استمراری (می‌دید، نمی‌کرد، جُستی = می‌جست)، ۱۷ مضارع التزامی (شود، بود، نگرد،...) و وجه افعال در قصیده‌ی نظری عبارت است از: وجه خبری ۱۲۰ مورد، وجه التزامی ۱۷ نمونه. نکته‌ی در خور توجه این که افعال مضارع در وجوده اخباری و التزامی، به یک روش ساخته شده؛ زیرا «در زبان فارسی دری ساخت ویژه برای مضارع التزامی وجود نداشته و مضارع اخباری در معنی التزامی هم به کار می‌رفته است». (ابوالقاسمی، ۱۳۷۵: ۲۰۴) در قصیده‌ی نظری نیز مانند قصیده‌ی انوری، غلبه با زمان مضارع و وجه خبری است. در بیشتر افعال و تعداد و وجه آن‌ها، مشابهت بسیاری میان دو شاعر دیده می‌شود. علت مشابهت چنین ساختاری موضوع قصیده از سویی و تقلید دقیق نظری از سوی دیگر است.

مشارکین فرآیند

منظور از مشارکین فرآیند «عوامل و عناصری است که ممکن است یکی از این ویژگی‌ها را داشته باشند: ۱) عامل فرآیند هستن. ۲) فرآیند بر آن‌ها اعمال می‌شود. ۳) از

فرآیند بهره مند می شوند.» (مهراجر، ۱۳۷۶: ۳۹-۴۰) در بیت زیر چمن، گل، بلبل، خزان و آن ها که محذوف است، مشارکین فرآیند هستند:

آن روز که آوازه فکندند خزان را
در باغ چمن ضامن گل گشت ز بلبل
(انوری، ۱۳۷۲: ۹)

مشارکین این دو قصیده در جدول زیر آمده است:

جدول شماره ۲

بیت	مشارکین فرآیند (قصیده نظری)	بیت	مشارکین فرآیند (قصیده انوری)
۱	تریب کهن، شاه جهانگیر، جهان زمان	۱	جوانی، جمال، جهان، زمین، زمان
۲	او(محذوف) سپه و ملک، کار	۲	مقدار شب(۲)
۳	آن ها(محذوف)، دل و دستش	۳	جمره، نفس، فاخته، زبان
۴	این واقعه، آن ها(محذوف) دارنده تر، ضمان	۴	چمن، گل، بلبل، خزان، آن ها(محذوف)
۵	این حال و سرور، رقص	۵	چمن باغ، ضمان، آن ها(محذوف)
۶	خاک، حق، پرده	۶	بلبل، حال، سرو نوان
۷	رخساره‌ی خلق، رشک	۷	آهو، نافه، آب
۸	اعدا و موالي، عادل(محذوف) این، آن	۸	خام، صبا، رنگ ریاحین، رنگ، آب روان
۹	Raz دل ابر، خاک، راز نهان	۹	Raz دل ابر، خاک، راز نهان
۱۰	کس، رضوان، جنان	۱۰	بادام دو مغز، لب، سراپای فسان
۱۱	حکم و رسومش، دخلی	۱۱	روز، نام و نشان
۱۲	اسباب سعادت	۱۲	ژاله، سپر برف، کمان
۱۳	ذوق حضور، ره	۱۳	کوه، بیشه‌ی کافور، گوهر
۱۴	گردون، چشم، دبران	۱۴	هوا(۲) خاصیت ابر، طبع دخان
۱۵	شاه، سعیدان فلک	۱۵	نایشه‌ی ابر، عنان، سیلان

شاه(محذوف) حس، شاه (محذوف) خامه،	۱۶	ابر، طفل شکوفه، دهان	۱۶
شاه (محذوف) اصابع، شاه (محذوف) نامه ی سر بسته	۱۷	لاله ی نورسته، شمع افروخته	۱۷
آن ها(محذوف) دوات و قلم، نام، لقب، نشان	۱۸	رمح بهار، لعل سنان	۱۸
ملک	۱۹	شه عادل منصور معظم، جهان	۱۹
کنیت و نام، لقب و نام	۲۰	شاه سبک حمله، رغبت او، حمل گران	۲۰
یاد تو، تشنه ی محروم، عطشان	۲۱	بیلک و دست، کمان، حکم قران	۲۱
سودای تو، تاجر مفلس، زیان	۲۲	تیغ، طالع بد، حکم، عامل جان	۲۲
طالع، سعت ساحت، طالع(محذوف)، میان	۲۳	باره، راعی حزمش، نزول حدثان	۲۳
طالع(محذوف) میان، کران	۲۴	لشکر عزمش، ردیف سرطان	۲۴
طالع(محذوف) ۲، مکین، مکان	۲۵	شور، عقرب، دربان	۲۵
پدر ۲، تو، جان	۲۶	تو(محذوف)، ملک ستان	۲۶
دور تو ، دوران	۲۷	بهمان و فلان	۲۷
شاخ طرب، آن ها(محذوف)، خزان	۲۸	تو، خیاز، هیأت نان	۲۸
ملکان، ملک ۲، عنان	۲۹	گردون ، بزم گهرآگین، خوشه، ره کاهکشان	۲۹
کوس، آهنگ بشارت،	۳۰	گیتی، تشنجی خنجر خونخوار، کاسه، عطشان	۳۰
فتنه، کمان	۳۱	آن، تب لرزه ی حرب، عیسی، تار توان	۳۱
عدل تو، تکبیر نیابت	۳۲	ابر، آبستنی، مادر کان	۳۲
آن ها، آب و گل، ترکیب، معجون عناصر	۳۳	قهر تو، خفقان	۳۳
مشک، خفقان	۳۴	ناصیه ی کاه ریا، سعی تو، رنگ	۳۴

		یرقان	
آن ها(محذوف)، ناف زمین، حرم کعبه، امن و امان	۳۵	گوزن، ران	۳۵
برق، سیلان	۳۶	آهن، الم پتک، خراشیدن سان	۳۶
بیضه‌ی انجم ۲، دخان	۳۷	انصاف، دیو، دکان	۳۷
فلک (محذوف)، رای تو، داغ فطیری	۳۸	عدل تو، یار	۳۸
جاه، رنگ یرقان	۳۹	جاه تو، سکان سوادش، نام	۳۹
آن ها(محذوف)، کوس پر آوازه	۴۰	کسی، مهر	۴۰
سیاره‌ی قطاع، ره کاهکشان	۴۱	هزیران	۴۱
عزم تو، شفقت و انصاف، دکان	۴۲	پیکار پرستان	۴۲
حزم تو، شفقت و انصاف ، دکان	۴۳	خاک، پیکار پرستان(محذوف) ، نگون، ستان	۴۳
مجھول، فهم تو، گمان	۴۴	میان هوا	۴۴
سیرت و سان ۲، کسی	۴۵	افعی قربان، سر، کرکس ترکش، پر	۴۵
حدثت، کس، آن ها(محذوف)، شجاع، جبان	۴۶	نعره، راه هوا، نعره، پای فغان	۴۶
تو ، خاصیت نفع، حرز بره	۴۷	چشم زره، ضربان	۴۷
اثری ، رطوبت	۴۸	پای کس، دستت، عنان	۴۸
آن ، بازو	۴۹	غبار، شیر علم، شیر زیان	۴۹
لمعه‌ی تیغ ، نطفه‌ی کان	۵۰	رمح، شجاع، جبان	۵۰
سپه، آهو بره	۵۱	شمشیر تو، خوان، کاسه‌ی سر	۵۱
سپاه (محذوف)، خدنگ، یلان، سوی	۵۲	تیغ جهاد، میراث خور، مرثیه خوان	۵۲
سپاه(محذوف)، راهی، جایی	۵۳	تو، جهانی	۵۳
عطسه‌ی سودا، آتش	۵۴	گیتی، پیر	۵۴
زبانه‌ی رعد ، بره، حمل	۵۵	گیتی، دامن، میان	۵۵
سکان سماوات، مکان	۵۶	آن ها(محذوف)، الوف دوران	۵۶

سبه، زمین، زمان	۵۷	او(محذوف)، مقصود	۵۷
صيد، آن‌ها (محذوف)، میان	۵۸	صدر، فتو، آیت و شان	۵۸
مکان‌ها، گاو زمین	۵۹	او(محذوف) ۲	۵۹
مغز سر بره، شکم	۶۰	تدبیر صواب، قیصر و خان	۶۰
کرکس گردون، ۲، حیوان	۶۱	جلال الدین، آن‌ها(محذوف)	۶۱
		انصاف،	
کرکس گردون(محذوف)، زله‌ی خوان	۶۲	زبان قلمش، سحر بیان	۶۲
شه، ۲، دست، طرق طیران	۶۳	محیط کف، ابر، محیط کف، حاصل باران بنان	۶۳
نسرين، ۲، مان	۶۴	او(محذوف)، سیرت و سان	۶۴
شاه(محذوف)، راه ملاقات	۶۵	او(محذوف)، یزدان، مرتبه	۶۵
خون، بیم	۶۶	گمان، روز یقین، خبر، پشت عیان	۶۶
شاه (محذوف) طعمه، ت ذروان، جولان	۶۷	پایگه، تخت کیانی و شهی، آن هر دو	۶۷
شهباز، حله‌ی خارا و کتان	۶۸	شه، تو، این ناگران	۶۸

بر اساس آمار و جداول در قصیده‌ی انوری با ۲۰۳ مشارک و در قصیده‌ی نظری با ۲۰۶ مشارک مواجهیم. آمار خود گویای نزدیکی سروده‌ی دو شاعر در این بخش است. نکته‌ی قابل توجه این که در اکثر ایات دو قصیده، مشارکین فرآیند ذکر شده اند و کمتر با مشارکین محفوظ روبرو هستیم. نیز در هر دو قصیده مشارکان مکرر اندکی وجود دارد. محفوظ نبودن و تکرار نشدن مشارکین، سبب ساز ورود مشارکین متعدد و فراوان در هر دو قصیده شده است و همین امر موجب تنوع و چندگانگی آن‌ها گردیده که در بخش بعد بدان اشاره می‌شود.

کنشگر، کنش پذیر، حامل، محمول

مشارکین بر حسب نوع فرآیند: در فرآیند مادی اگر فعل، لازم باشد با یک مشارک یعنی «کنشگر» مواجهیم و اگر فعل متعدد باشد علاوه بر کنشگر، «کنش پذیر» نیز وارد فرآیند

می شود. «در فرآیند رابطه ای ، کسی یا چیزی که خصوصیت ویژه ای داشته باشد»**«حامل»** و ویژگی منتبب به حامل را «محمول»**می گویند.** (آقا گلزاره، ۱۴:۱۳۸۴) فرآیند ذهنی دو مشارک دارد: «کسی که می اندیشد «مدرک» و آن چه احساس یا درک می شود، «پدیده» نامیده می شود.» (اگینز، ۲۰۰۲، ۲۲۵:۲۰۰۲-۲۲۳) در فرآیند کلامی «آن که چیزی می گوید «گوینده»، آن که مورد خطاب واقع می شود»**«مخاطب»** و پیامی که گفته می شود «گفته» نام دارد. فرآیند رفتاری تنها یک مشارک به نام «رفتارگر» دارد. (همان: ۲۳۳۹) فرآیند وجودی نیز تنها یک مشارک به نام «موجود» دارد. چنان که ملاحظه می شود، فرآیند کلامی سه مشارک، فرآیند ذهنی دو مشارک، فرآیند مادی گاهی دو مشارک و زمانی یک مشارک ، فرآیند رابطه ای دو مشارک و فرآیند رفتاری و وجودی هر کدام یک مشارک دارند. از آن جا که عمدۀ مشارکین این دو قصیده در فرآیندهای مادی و رابطه ای بوده اند، مشارکین این دو فرآیند در جدول زیر نشان داده شده و به مشارکان سایر فرآیندها ، به دلیل قلت یا نبود ، خارج از جداول اشاره شده است.

جدول شماره ۳

کنشگرها و کنش پذیرها در قصیده‌ی انوری		کنشگرها و کنش پذیرها در قصیده‌ی نظری	
کنش پذیر	کنشگر	کنش پذیر	کنشگر
جهان، سپه و ملک ، دارنده تر، پرده‌ی جنات ، رشك ، این و آن ، تاب و توان ، ملک ، جنان ، چشم ، دبران ، حسن ، خامه ، اطلاق اصابع ، نامه ، دوات و قلم ، نام و لقب و نشان ، عطش تشنه ، زیان ، سعت ساحت ، کران و	شاه جهانگیر ، شاه جهانگیر(محذوف) ، آن ها (محذوف) ۲، حق ، رخساره ، پیر و جوان ، نهان ، نام و نشان ، حزمش ، رگ ، کسی ، رضوان ، دخل ، اسباب س——عادت ، ذوق حضور ، گردون ، آن ها عنان سیلان ، دهان ، (محذوف) ، سیدان فلک ، اطراف ، سنان ، جهان ، حمل گران ، حکم قران (محذوف) ۴، آن ها ، طالع بد ، عامل جان ، کمان ، تیعش ، حکمش	نفس، زبان ، آوازه ، تقاضا ، ضمان ، نافه ، رنگ ریاحین ، راز نهان ، نام و نشان ، سوپای فسان ، سپر ، کمان ، بیضه‌ی کافور ، گهر ، خاصیت س——عادت ، ذوق حضور ، گردون ، آن ها عنان سیلان ، دهان ، اطراف ، سنان ، جهان ، حمل گران ، حکم قران او ، بیلک و دست ، کمان ، تیعش ، حکمش	جمره ، فاخته ، آن ها (محذوف) چمن باغ ، آن ها (محذوف) ، بلبل ، آهو ، آب ، صبا ، خاک ، روز ، لب ، ژاله ، رستم نیسان ، کوه ، تو ، ابر ۲ ، شکوفه ، لاله ، رمح بهار ، شه عادل ، رغبت او ، بیلک و دست ،

میان ، تو ۲ ، میان و کران ، مکین و مکان ، تو ، جان ، عیش و سرور ، بازگشتن ، خزان ، ملک ، عنان ، صد آهنگ ، کمان ، تکیر نیابت ، ترکیب آب و گل ، نشئه جان ، ناف زمین ، امن و امان ، سیلان ، دخان کوس ، ره کاهکشان ، کش ران ، دکان ، گمان ، سیرت و سان ، کس ، حیوان ، زله‌ی خوان ، دست ، طريق طiran ، امان ، راه ملاقات ، طعمه ، جولان ، حلّه‌ی خارا و کتان	محرور ، تاجر مغلس ، طالع ۶ ، جشم همه ۲ ، دور تو ۲ ، آن ها (محذوف) ، ملکان ، ملک ، کوس ، آن فته ، عدل تو ، آن ها (محذوف) ، معجون عناصر ، آن ها (محذوف) ، نقط ران ، الم پتک ، حرم کعبه ، برق بیضه یانجم (محذوف) ، سپهر فطیری ، آب (محذوف) ، آن ها ، سیاره‌ی قطاع ، پهلوی عزم تو ، شفقت و انصاف ، مجھول ، قلم تو ، حدث ، کرکس گردون ۲ ، خوار ، مریه خوان ، شاه ۲ ، نسرین ۲ ، شاه (محذوف) ، خون ، ممدوح (محذوف) ، تذروان ، شهباز	باره ، پرَه ، دیران ، ملک سپاری ، نام ، هیأت نان ، هم خوشه ، هم کاسه ، کسی ، تار توان ، آبستنی نار ، خفغان ، رنگ یرقان ، چنان ، نام کران ، جالی ، نگون و ستان ، سر ، آن ، پر ، راه هوا ، آن ها ، سیاره‌ی قطاع ، شیر زیان ، شجاع ، جان ، خوان ، میراث حادث ، کرکس گردون ۲ ، دامن ، الوف دوران ، آیت و شان ، قیصر و خان ، انصاف رسان ، ابر ، حاصل باران ، چنین سیرت و سان ، مرتبه ، روز یقین ، پشت اعیان ، این	براعی حزم ، لشکر حزم او ، ملک ستان ، بهمان و فلاں ، خباز ، گردون ، گیتی ، تب لرزه‌ی حرب ، عیسی ، ابر سر تیغ ۲ ، قهرتو ، سعی تو گوزن ، آهن دیو ، عدل ، سکان سواد ، کسی ، مهر ، هزیران ، پیکار پرستان ، خاک ، آن ها (محذوف) ، میدان هوا ، افعی قربان ، کرگس ترکش ، نعره ۲ ، چشم زره ، دستت ، غبار ، شیر علم ، رمح ، شمیر تو ، تیغ جهاد ، گیتی ۲ ، آن ها (محذوف) ، مفتی نفاذش ، تدبیر صوابش ، آن ها (محذوف) ، زبان ، قلم ، محیط کف او ۲ ، یزدان ، گمان ، خبر ، تو (رب)
--	---	---	--

جدول شماره‌ی ۳ نشان می‌دهد در قصیده‌ی انوری ۸۱ کنشگر و در قصیده‌ی نظری

۶۹ کنشگر وجود دارد؛ همچنین در قصیده‌ی انوری ۷۶ کنش پذیر و در قصیده‌ی نظری ۷۳

کنش پذیر دیده می شود. براین اساس می توان گفت اولاً همان طور که پیشتر اشاره شد، فرآیندهای مادی در هر دو قصیده، بسیار بالاتر از سایر فرآیندها است؛ نتیجه‌ی این امر همین تعداد زیاد مشارکین به صورت کنشگر و کنش پذیر است. البته در قصیده‌ی انسوری، تعداد فراوان کنشگرها از وجود افعال لازم و یک مشارکتی حکایت می کند؛ همانطور که در قصیده‌ی نظیری، تعداد بیشتر کنش پذیرها دال بر افعال متعددی و در نتیجه ساخت‌های دو مشارکتی است. طبق این آمار می توان گفت نظیری بیش از انسوری زمینه‌ی حضور مشارکین را فراهم آورده است. همچنین تکراری نبودن مشارکین دال بر تنوع و خلائقیت هر دو شاعر است.

جدول شماره ۴

حامل و محمول در قصیده‌ی نظیری		حامل و محمول در قصیده‌ی انسوری	
حامل	محمول	حامل	محمول
تازه، به نستق، ضامن، یقین، عکس سپهر، به ترتیب، دخل شرع، شاهد، سنان، زیر و زبر، مستعمل خاص، مهمل، زلال، مال، سرسبز، خانه نشین، بوبیا، لازم، لغو، آب، سمند، دیار، هویدا، سرو، سیر	ترتیب کهن، کار قاعده دان، دل و دست، این واقعه، خاک، اعدا و موالی، حکم او، او (محذوف)، ملک بهمان و فلان، یاد تو، سودای تو، شاخ طرب، آن فتنه، مشک، خفقان، بیضه‌ی انجم، جاه عدوی تو، عزم تو، حرزم تو، سیرت و سان، معجزه، رشک ملوک، باقی، مقصد، ناگزران و جان	نو، فرون، بدل، ناقص، زاید، ضامن، کم، نهان، دو مغز، تری، عجب، بریده، دایه‌ی طفل، شمع افروخته، پیروز، سیک حمله، ناقص و بی چشم، قرص سپهر، مصر، جهان، آرام، سلک، طعمه شدگان، جوان ۲، باقی، قائم، عيان، روح فراینده، پای گشاينده، تفضيل بر معجزه، رشک ملوک، باقی، مقصد، ناگزران	حال، مقدار شب ۲، مقدار روز، چمن، حال سرور، راز دل ابر، بادام، هواء خاصیت ابر، نایشه ای ابر، ابر، لاله، شه عادل، او، ثور، تو، انصاف، جاه تو، پای کس، رمح، گیتسی ۲، جهان، تو ۲، او ۲، مقصود، سحر بیان، او، این پایگاه، آن دو، شه

همان طور که پیشتر اشاره شد، فرآیندهای رابطه ای دو مشارک دارند: حامل و محمول. محمول در واقع ویژگی یا صفتی است که به حامل منتبث می شود. در قصیده ای انوری ۳۴ حامل و ۳۶ محمول و در قصیده ای نظری ۳۱ حامل و ۲۶ محمول دیده می شود. چنان که مشهود است در این بخش نیز آمار کاربرد حامل و محمول، بخصوص حامل ها، در ابیات دو شاعر، بسیار به هم نزدیک است. آن گونه که قبل آمد، در قصاید مذبور فرآیند های رابطه ای پس از فرآیند های مادی در جایگاه دوم قرار دارند؛ نتیجه این که مشارکین این فرآیند نیز منطقاً کمتر از فرآیند مادی است. یکی از دلایل این موضوع یعنی کمی فرآیندهای رابطه ای در مقایسه با فرآیند های مادی در این دو متن، نبود بخش آغازین قصیده یا همان تشیب و تغزّل در هر دو قصیده است؛ حال آن که در قصاید فارسی عمدتاً چنین فرآیندی در آغاز و انتهای قصیده - بخش شریطه - روی می دهد.

عناصر پیامونی

کفه‌ی جود(مکانی)	۱۷	بر نظر(مکانی)، به بغل (چگونگی)
به فلک(مکانی) ، به عمل(چگونگی)	۱۹	از امن، از نام(سببی)
خارج(مکانی)	۲۱	از آن(سببی) در بادیه(مکانی)
داخل(مکانی)	۲۲	از آن(سببی) ، با کیسه (سببی)
همچون شه شطرنج(چگونگی)	۲۳	چو عقرب(چگونگی)، در قضه (مکانی) چندان(مقدار)
همچون شه شطرنج(چگونگی)	۲۴	یک چند(زمانی)، به کران(مکانی)، چو پرگار(چگونگی)
گه جلوه گری (زمانی)	۲۵	زکران(مکانی)، به مکان پدر(مکانی)، به روی تو (سببی)
عرصه‌ی بزم، (مکانی)	۲۶	شیرین تر از جان(چگونگی)، با ملک (مقدار)
تشنگی(چگونگی)	۲۷	از عیش و سرور(سببی) ، کنون(زمانی)، پس (زمانی)
tern او (مکانی)	۲۸	از برگ و بر(سببی)، زان (سببی)، در

هند(مکانی)		
به کوشش(سببی) ، در قبضه‌ی حکم(مکانی) سَبَكْ(چگونگی)	۲۹	بر کوه، کان (مکانی)
از پرده (مکانی) ، به آهنگ (چگونگی)	۳۰	در خون دل لعل(مکانی) ، گره وار(چگونگی)
از عدل(سببی) ، در چشم(مکانی)، پیوسته(چگونگی)	۳۱	ناصیه‌ی کاه ربا(مکانی)
در بیشه(مکانی) ، سال نخست(زمانی) ، از نقط (مکانی) از پی داغ تو(سببی)	۳۴	در بیشه(مکانی) ، سال نخست(زمانی) ، از
به نوال (سببی)	۳۵	در گاز(مکانی) ، به امید(سببی)
به بستن(سببی)	۳۶	در رسته(مکانی) ، از جهت(سببی)
بر سقف فلک(مکانی) ، از مطبخ(مکانی)	۳۷	بر عالم(مکانی) ، چون مهر(چگونگی)
ز اختر(سببی)	۳۹	روز(زمانی) ، چو آتش(چگونگی) ، همه(مقدار) ، در آهن و فولاد (چگونگی) باد (مکانی)
از دبدبه(سببی) ، برگوش(مکانی)	۴۰	از فتنه (سببی) ، این سوی فلک (مکانی)
ز خوف(سببی) ، به هر صبح(زمانی)	۴۱	از زلزله(سببی) ، چنان(چگونگی)
از غایت تیزی(سببی) ، در اندیشه(مکانی)	۴۲	از عکس سنان(سببی)
پیوسته(چگونگی) ، به آین (چگونگی) ، در او(مکانی)	۴۳	گاهی ۲(زمانی) ، ز فغان (سببی) ، به لب (مکانی)
به یقین (چگونگی)	۴۴	اندر دل (مکانی)
به غلط(چگونگی) ، از چهره (سببی)	۴۶	در هیچ رکابی(مکانی) ، آرام (چگونگی) ، آن لحظه (زمانی)
در اضداد (مکانی)	۴۷	بر سمت غبار(مکانی) ، ز جولان(سببی) ،

		چون (چگونگی)
دل آسا(چگونگی) ، در حرب(مکانی)	۴۹	هر لحظه (زمانی) ، در دست(مکانی) ، از بس (مقدار)
بر چرخ چهارم(مکانی) ، از صلب پدر(مکانی)	۵۰	از کاسه سر(سببی)
روزی(زمانی) ، از پی نخجیر(سببی) ، بر زیر(مکانی)	۵۱	اندر دو نفس(زمانی)
از همه سو (مکانی)	۵۲	در کف حفظ خدا(چگونگی)
راهی(مکانی) ، جایی(مکانی)	۵۳	بار دگر، هر سال(زمانی) ، بتدریج(مقدار)
در مغز تفک(مکانی) ، از دهان(مکانی)	۵۴	در دامن(مکانی)
بر چرخ(مکانی) ، از پیش(مکانی)	۵۵	در آحاد سنین(زمانی)
از هول(سببی) ، مکان(مکانی)	۵۶	از آثار وجودش(سببی)
به یک بار(چگونگی) ، نوعی که (چگونگی)	۵۷	در ملک(مکانی)
از بس(مقدار) ، به میان(مکانی) ، از دامن(مکانی) میان(مکانی)	۵۸	در حال رضا (چگونگی) ، در وقت سخط(زمانی)
بر آن خوان(مکانی)	۶۰	از درگه عالیش(مکانی)
چندان(مقدار) ، سرتاسر دنیا(مکانی)	۶۲	آنجا، بر ابر(مکانی)
به سوی جعبه(مکانی) ، طریق طیران(مکانی)	۶۳	از سیرت و سان (سببی)
از نه فلک(مکانی) ، سر سدره(مکانی)	۶۴	از مرتبه دانی(سببی) ، در آن مرتبه (مکانی)
آن دم(زمانی) ، ملاقات(سببی)	۶۵	چو(چگونگی) ، در بدن(مکانی)
بر رخ هدھد(مکانی) ، از تاج سلیمان(مکانی) ، از سر طاووس(سببی)	۶۶	
آنگه(زمانی) در بال (مکانی)	۶۷	

«عناصر پیرامونی شامل مکان، زمان، شیوه عمل چگونگی است که معمولاً در گروه قیدی و گروه حرف اضافه متجلی می شود. این عناصر به گونه های زمانی، مکانی، سبیبی، چگونگی و... تقسیم می شوند.» (مهرجر، ۱۳۷۶، ۴۰-۴۷) برخی این دیدگاه هلیدی (۱۹۸۵) را نپذیرفته اند و عناصر پیرامونی را بسیار فراتر از آن دانسته اند. در این پژوهش عناصر پیرامونی دو قصیده بر اساس دیدگاه هلیدی در جدول زیر نشان داده شده است:

جدول شماره ۵

عنصر پیرامونی در قصیده ای نظری نشاپوری	بیت
جهان(مکانی)، زمین و زمان(مکانی - زمانی)	۱
شب، روز(زمانی)	۲
باغ(مکانی)، آن روز(زمانی)	۳
سرسبزه(مکانی)، از خاک چمن(سبیبی)	۵
از گرد(سبیبی)	۶
نظر(مکانی)	۷
در سایه(مکانی)، کنون(زمانی)	۸
از خنجر الماس(سبیبی)	۹
کتف کوه(مکانی)، چون (زمانی)	۱۰
از غایت تری(سبیبی)	۱۲
یازان(چگونگی)، سوی ابر(مکانی)	۱۳
زچه(چگونگی)	۱۴
معركه(مکانی)، از خون دل(سبیبی)	۱۵
از عدل(سبیبی)	۱۶

بر اساس جدول ۵ در بیشتر ایيات، عناصر پیرامونی دیده می شود و کمتر بیتی است که فاقد عنصر پیرامونی باشد. بسامد این عناصر در قصیده ای نوری ۹۵ مورد است که عبارتند از: مکانی ۳۹، زمانی ۱۸، سبیبی ۱۸، چگونگی ۱۶ و مقدار ۴ مورد. در قصیده ای نظری

فراوانی این عناصر ۱۱۵ مورد و بدین صورت است: مکانی ۵۱، زمانی ۸، سببی ۲۹، چگونگی ۲۲ و مقدار ۵ نمونه. ملاحظه می شود که هر دو شاعر از عناصر مکانی بیش از سایر عناصر بهره برده اند. در این بخش نظری بیش از انوری به عنصر مکان توجه کرده است؛ از آن جا که مکان اغلب جنبه‌ی عینی و مادی دارد، می‌توان گفت قصیده‌ی نظری عینی تر از قصیده‌ی انوری است. عناصر سببی نیز در ایات نظری بیشتر نمایان است؛ در متون مধحی، عمدتاً وجود ممدوح را عله‌العلل وقوع پدیده‌ها و کردارهای شگرف می‌دانند و همین امر موجبات غلوّ و اغراق‌های شاعرانه در مدح می‌شود. نتیجه این که می‌توان مدعی شد ایات نظری اغراق‌آمیز تراز ایات انوری در این قصیده است. پس از آن چگونگی است که بر روند فرآیند دلالت می‌کند. این ویژگی نیز در ایات نظری بیش از انوری است؛ به عبارتی نظری، بر روند فرآیند بیش از انوری توجه کرده است، در ایات انوری به فرآیند زمانی بیش از نظری توجه شده است؛ به دیگر سخن، ایات انوری زمانمندتر از ایات نظری است. عنصر مقدار یا کمیت نیز در هر دو متن نزدیک به هم است.

مختصات دستگاه زبانی

ماده‌ی اصلی شعر یا نثر، زبان است؛ «زبان نیز از دستگاه‌های مختلفی مانند دستگاه آوایی، دستگاه واژگانی و دستگاه دستوری(نحوی) تشکیل شده است.» (پورنامداریان، ۳۲:۱۳۸۰) تغییرات در هریک از دستگاه‌های مذکور، علاوه بر نشان دادن دگرگونی‌ها و خلاقیت یا نوآوری مؤلفان، ساختار متن را نیز متأثراً می‌کند. در این پژوهش هریک از دستگاه‌های زبان را در این دو قصیده بررسی می‌نماییم.

دستگاه آوایی: تحولات آوایی در قصیده‌ی انوری سهم چندانی ندارد؛ چنان دگرگونی‌هایی به صورت حذف و ابدال مشاهده می‌شود. حذف و ابدال «طبق قوانین زبانشناسی و ادبی از جمله مطابق اصل زحمت کمتر و قرینه سازی و ضرورت شعری و آسان گردانی و سبک سازی سخن صورت می‌گیرد.» (فرشیدورد، ۱۳۸۲:۵۷۱) در قصیده‌ی مذکور، حذف صامت همزه و ابدال مصوت‌های بلند به چشم می‌خورد. معمولاً در جایی که صامت

همزه، پس از حرف ربط یا اضافه قرار گرفته، حذف شده است؛ مانند: وین (و این)، زان (از آن) و نیز در ابتدای واژه‌ها صامت همزه حذف و کلمه کوتاه تر شده است؛ نظیر: فزون (افزون)، گر (اگر) همزه‌ی آغازی فعل «است» نیز هنگامی که این فعل در کنار مسدّد یا جزء‌غیر فعلی خود قرار گرفته حذف شده است: جمالست، گرفتست، گشادست.

ابدال: با ابدال مصوت‌های بلند نیز واژه‌ها کوتاه‌تر شده‌اند؛ مانند تبدیل مصوت‌های بلند به کوتاه در واژه‌های شه، ره، درگه، بیهده، دگر. چنین مختصات آوایی در قصیده‌ی نظری نیز عیناً دیده می‌شود. تنها مختصه‌ی آوایی قصیده‌ی نظری که در قصیده‌ی انوری وجود ندارد، فرآیند تخفیف است؛ یعنی تبدیل حروف مشدّد به غیر مشدّد که خود گونه‌ای حذف محسوب می‌شود؛ مانند بره (بره) جدول زیر نشان دهنده‌ی تحولات آوایی این دو قصیده است:

جدول شماره ۶

نظری نیشابوری		انوری	
نمونه‌ها	فرآیند	نمونه‌ها	فرآیند
زانگونه، ز، گر، ور، ار، پهلوش، شکفتست، نکردست، گرفتست، کزان، فزون، زانست، فتد	حذف	وین، زان، فزون، گر، جمالست، گرفتست	حذف
ره، سیه، شه، سپه، بد، آنگه	ابدال	شه، ره، درگه، پایگه، دگر، بیهده، شهی	ابدال
بره، آهوربره	تخفیف	-----	تخفیف

چنان که ملاحظه می‌شود تغییرات دستگاه آوایی در این دو قصیده، ویژگی‌های عمومی دستگاه آوایی زبان فارسی است؛ اگر چنین مختصاتی در شعر فارسی قرون اولیه مختصه‌ی سبکی محسوب می‌شود، در روزگار انوری که به قول خانلری دوره‌ی رشد و تکوین زبان فارسی است و دوران نظری که «دوره‌ی فارسی درسی است» (خانلری، ۱۳۶۹: ۳۵۹) به ویژگی‌های پایدار زبانی تبدیل شده‌اند و نمی‌توان آن‌ها را مختصه‌ی (features) سبکی دانست. می‌توان گفت ویژگی‌های مذکور عمده‌تاً در شعر

انوری و پیش از او دیده می شود و نظری که بخصوص در این قصیده از انوری تبعیت کرده، از مختصات زبانی وی، بسیار متأثر بوده است.

دستگاه واژگانی

در ۶۸ بیت قصیده ای انوری حدود ۹۸۰ کلمه وجود دارد که بی شک برخی از آن ها مکرر است، بویژه «را» که ردیف قصیده است. از تعداد کل کلمات، ۱۲۶ کلمه فعل و مابقی، دیگر انواع کلمه است؛ از افعال نیز ۹۴ مورد فعل ساده (مانند: بود، گشت، فکندند، بگشاد، دهد، ببرد)، ۲۳ مورد فعل مرکب (مانند: کم نزند، گم کند، جفت کند، خم ندهد)، ۹ مورد فعل پیشوندی (مانند: برآورده، باز کند، درشکند، برانگیخت)، ۲ مورد عبارت فعلی (به خم آورده، در سخن آید) و ۱۰ مورد فعل غیر شخصی است. (حاصل نتوان کرد) از انواع دیگر کلمه استفاده از حرف و اسم بسامد بالایی دارد. از نظر ساخت کلمات، واژه های ساده کارکردی به مراتب افزونتر از دیگر ساخت ها دارد؛ به گونه ای که حدود ۸۰۰ واژه را دربر می گیرد؛ (مانند: جهان، زمین، زمان، شب، روز، فزون،...) از ساخت های دیگر ۳۱ واژه مشتق است؛ یعنی «کلمه ای که با ضمیمه یا پاره کلمه [تکواژاشتقاقی] ساخته شده باشد» (فرشیدورد، ۱۳۷۵: ۱۳۸۱)؛ (مانند: جوانی، آوازه، افروخته،...)، ۱۹ واژه مرکب (مانند: سبک حمله، ملک ستان، مرتبه دان،...) و ۷ واژه مشتق - مرکب است؛ (مانند: فروبرده، نورسته، ملک ستانی، جلوه گری) در قصیده ای نظری نیز در ۶۸ بیت برگزیده ای آغازین حدود ۹۸۰ واژه به کار رفته است. طبعاً تعداد فراوانی از واژه ها بویژه حروف از جمله «را» که ردیف قصیده است، تکرار شده است. از تعداد کل واژه ها ۱۳۷ کلمه فعل و بقیه از دیگر انواع کلمه است. از مجموع افعال ۱۰۷ فعل ساده (مانند: شد، داد، نمایند، خواند، نشاند)، ۲۵ فعل مرکب (مانند: نسق کرد، اطلاق کند، القا کند، جبر کند، قبض نکردند)، ۳ فعل پیشوندی (بازبگردد، برآورده، برانداخته است)، ۱ فعل عبارت فعلی (به سخن آرد) و ۱ فعل غیر شخصی است. (نتوان یافت) از دیگر انواع کلمه ساخت واژه ها به این شرح است: تعداد واژه های مشتق ۲۳ (مانند: دارنده تر، دایره سان، شکاری)، واژه های مرکب ۱۸ (مانند: جهانگیر، قاعده دان، خانه نشین) و واژه های مشتق - مرکب ۱۰ مورد است (مانند:

قاعده دانی، بپریده زبان، بدریده دهان) دیگر واژه ها، ساده هستند؛ (مانند: کهن، سپه، ملک، دل، دست، شه،...) جدول مقایسه ای واژگان انوری و نظری به این شرح است:

جدول شماره ۷

شاعر	تعداد ابیات	تعداد کلمات ساده	تعداد کلمات مشتق	تعداد کلمات ساده	تعداد کلمات مشتق	تعداد فعل	تعداد فعل مركب	فعل ساده	مرکب	دی پیشوند	ت عبار	غیر شخصی
انوری	۶۸	۹۸۰	۷۹۸	۳۱	۱۹	۷	۱۲۹	۹۴	۲۳	دی فعلی	ت عبار	غیر شخصی
نظری	۶۸	۹۸۰	۷۹۵	۲۳	۱۸	۱۰	۱۳۷	۱۰۷	۲۵	دی فعلی	ت عبار	غیر شخصی

این آمار نشان می دهد که انوری تمایل شدیدی به استفاده از فعل ساده داشته و استفاده از فعل ساده در روانی کلام، کوتاهی، پیوستگی و کثرت جمله ها مؤثر بوده است. اشتفاق و واژه سازی نیز در دستگاه واژگانی قصیده ای انوری تا حدودی چشمگیر است. در عین حال بسامد بالای کلمات ساده، تسلط انوری را در روانی شعر و بهره گیری از واژگانی که بتوانند شعر او را در محور همنشینی روان بنمایند، نشان می دهد. در قصیده ای نظری نیز مانند انوری تمایل بیشتری به فعل ساده دیده می شود و این سادگی به روانی کلام او کمک کرده و تشابه بیشتری را با شعر انوری نشان می دهد؛ همچنین در مورد استفاده از واژگان غیر از فعل، می توان گفت که در مجموع نظری مانند انوری ساخت ساده را بیش از دیگر ساخت ها به کار برده است، کاربرد واژگان مشتق وی ۱۰ مورد از انوری کمتر است، در واژگان مرکب و مشتق - مرکب، تقریباً مشابه یکدیگرند.

دستگاه نحوی: در دستگاه نحوی تمام مختصاتی که به ساختار نحوی اعم از تعداد جمله ها، ویژگی های آن ها، روابط نحوی و... بررسی می شود.

مختصات جملات دو قصیده: در ۶۷ بیت انوری ۸۷ جمله وجود دارد، از این تعداد ۴۵ جمله ساده است؛ مانند: (اکنون چمن باع گرفتست تقاضا) و ۴۲ جمله مرکب است؛ از

مجموع جملات مرکب، ۴۱ جمله دو بنده است؛ یعنی از یک جمله‌ی پایه و یک پیرو تشکیل شده است؛

(مانند: آهو به سر سبزه مگر نافه بینداخت کز خاک چمن آب بشد عنبر و بان را)

و یک جمله هم سه بنده است؛ یعنی یک پایه و دو پیرو دارد:

از غایت تری که هوا راست عجب نیست گر خاصیت ابر دهد طبع دخان را

(انوری، ۱۳۷۲: ۱۰)

در ۶۸ بیت نظری، ۹۰ جمله وجود دارد که ۴۷ جمله ساده است؛ (مانند: ترتیب کهن

تازه شد آیین زمان را) و ۴۳ جمله مرکب است. جملات مرکب از ۴۲ جمله‌ی دو بنده

(مانند: گویند که در روز نخستین دل و دستش ضامن شده محصول یم و حاصل کان را)

و یک جمله‌ی سه بنده تشکیل شده است:

این واقعه البته یقین است که رسم است دارنده تراز خویش نمایند ضمان را

(نظری، ۱۳۷۹: ۳۲۸)

تفصیل جملات دو قصیده در جدول زیر آمده است:

جدول شماره ۸

شاعر	تعداد ایيات	تعداد جملات	جمله ساده	جمله مرکب	مرکب دو بنده	مرکب سه بنده
انوری	۶۸	۸۷	۴۵	۴۲	۴۱	۱
نظری	۶۸	۹۰	۴۷	۴۳	۴۲	۱

جدول فوق نشان می‌دهد تعداد و ساختار جملات در دو قصیده، بسیار به هم نزدیک و شبیه است. به دیگر سخن می‌توان گفت موضوع قصیده و تقلید نظری چنین ساختار مشابهی را به وجود آورده است.

نتیجه

حاصل پژوهش نشان می‌دهد دستگاه‌های مختلف زبانی شعر نظری، در متن بررسی شده، به دستگاه‌های زبانی انوری بسیار شبیه و نزدیک است؛ مجموع فرآیندهای دو قصیده بسیار به هم نزدیک است؛ بخصوص در برخی نمونه‌ها مانند فرآیند مادی و ذهنی که تنها

یک مورد اختلاف وجود دارد؛ بر این مبنای می‌توان مدعی شد نظری در این بخش بخوبی از انوری تقلید کرده است؛ از سویی نظری از دو فرآیند کلامی و رفتاری استفاده کرده که در قصیده‌ی انوری از این فرآیندها دیده نمی‌شود؛ بویژه این که در قصیده‌ی نظری ۸ نمونه فرآیند رفتاری دیده می‌شود. از نظر وجه و زمان، در قصیده‌ی نظری مانند قصیده‌ی انوری، غلبه با زمان مضارع و وجه خبری است. در بیشتر افعال و تعداد و وجه آن‌ها، مشابهت بسیاری میان دو متن دیده می‌شود. علت مشابهت چنین ساختاری، موضوع قصیده از سویی و تقلید دقیق نظری از سوی دیگر است؛ در اکثر ایات دو قصیده مشارکین فرآیند ذکر شده اند و کمتر با مشارکین محذوف روبرو هستیم. نیز در هر دو قصیده مشارکان مکرر اندکی وجود دارد. محذوف نبودن و تکرار نشدن مشارکین، سبب ساز ورود مشارکین متعدد و فراوان در هر دو قصیده شده و همین امر موجب تنوع و چندگانگی آن‌ها گردیده است؛ اما از نظر کنشگرها و کنش پذیرها، در قصیده‌ی نظری تعداد بیشتر کنش پذیرها دال بر افعال متعددی و در نتیجه ساخت‌های دو مشارکتی است؛ در نتیجه نظری بیش از انوری زمینه‌ی حضور مشارکین را فراهم آورده است. همچنین تکراری نبودن مشارکین دال بر تنوع و خلاقیت هر دو شاعر است. در قصیده‌ی انوری ۳۴ حامل و ۳۶ محمول و در قصیده‌ی نظری ۳۱ حامل و ۲۶ محمول دیده می‌شود. چنان که مشهود است در این بخش نیز آمار کاربرد حامل و محمول، بخصوص حامل‌ها، در ایات دو شاعر، بسیار به هم نزدیک است؛ در بخش عناصر پیرامونی، هر دو شاعر از عناصر مکانی بیش از سایر عناصر بهره برده اند. در این بخش نظری بیش از انوری به عنصر مکان توجه کرده است؛ از آن جا که مکان اغلب جنبه‌ی عینی و مادی دارد، می‌توان گفت قصیده‌ی نظری عینی‌تر از قصیده‌ی انوری است. عناصر سبیل نیز در ایات نظری بیشتر نمایان است؛ در متون مدحی عمدتاً وجود ممدوح را عله العلل وقوع پدیده‌ها و کردارهای شگرف می‌دانند و همین امر موجبات غلوّ و اغراق‌های شاعرانه در مدح می‌شود؛ نتیجه این که می‌توان مدعی شد ایات نظری، اغراق‌آمیز تر از ایات انوری در این قصیده است. چگونگی نیز در ایات نظری بیش از انوری است. به عبارتی نظری، بر روند فرآیند بیش از انوری توجه کرده است. در ایات انوری به فرآیند زمانی بیش از نظری توجه شده است؛ به دیگر سخن

ایيات انوری زمانمندتر از ایيات نظری است. عنصر مقدار یا کمیت نیز در هر دو متن نزدیک به هم است. تغییرات دستگاه آوابی در این دو قصیده، ویژگی‌های عمومی دستگاه آوابی زبان فارسی است و نمی‌توان آن‌ها را مختصه‌ی (features) سبکی دانست. می‌توان گفت ویژگی‌های مذکور عمدتاً در شعر انوری و پیش از او دیده می‌شود و نظری که بخصوص در این قصیده از انوری تبعیت کرده، از مختصات زبانی وی، بسیار متأثر بوده است. در دستگاه واژگانی قصیده‌ی نظری مانند انوری تمایل بیشتری به فعل ساده دیده می‌شود و این سادگی به روانی کلام او کمک کرده و تشابه بیشتری را با شعر انوری نشان می‌دهد. همچنین در مورد استفاده از واژگان غیر از فعل، می‌توان گفت که در مجموع نظری مانند انوری ساخت ساده را پیش از دیگر ساخت‌ها به کار برده است. کاربرد واژگان مشتق وی ۱۰ مورد از انوری کمتر است. در واژگان مرکب و مشتق - مرکب، تقریباً مشابه یکدیگرند. تحلیل دستگاه نحوی نشان می‌دهد تعداد و ساختار جملات در دو قصیده بسیار به هم نزدیک و شبیه است؛ به دیگر سخن می‌توان گفت موضوع قصیده و تقلید نظری چنین ساختار مشابهی را به وجود آورده است. حاصل همه‌ی این تحلیل‌ها نشان دهنده‌ی موافقیت نظری در استقبال از شعر انوری است.

منابع

- ۱- آقا گلزاده، فردوس، **کاربرد آموزه های زبان شناسی نقشگرا در تجزیه و تحلیل متون ادبی**. مجله‌ی دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، سال ۳۸، شماره‌ی ۱۴۹. ۱۳۸۴.
- ۲- ابوالقاسمی، محسن، **دستور تاریخی زبان فارسی**. تهران: انتشارات سمت. ۱۳۸۴.
- ۳- انوری ابیوردی، علی بن محمد، **دیوان**. به اهتمام محمد تقی مدرس رضوی، چاپ چهارم، تهران: علمی و فرهنگی. ۱۳۷۲.
- ۴- پورنامداریان، تقی، **در سایه‌ی آفتاب**. چاپ اوّل، تهران: سخن. ۱۳۸۰.
- ۵- تهانوی، محمد علی، **کشاف اصطلاحات الفنون**. با مقدمه‌ی محمد پروین گنابادی، تهران: انتشارات خیام. ۱۹۶۷.
- ۶- شفیعی کدکنی، محمد رضا، **مفلس کیمیا فروش**. چاپ اوّل، تهران: سخن. ۱۳۷۲.
- ۷- شمیسا، سیروس، **کلیات سبک شناسی**. چاپ دوم، تهران: فردوس. ۱۳۷۳.
- ۸- فرشیدورد، خسرو، **دستور مفصل امروز**. چاپ دوم، تهران: انتشارات سخن. ۱۳۸۲.
- ۹- قبادی، حسینعلی و احمد رضایی جمکرانی، بروسی، **تحلیل و نقد چهار قصیده فارسی بر اساس آموزه های زبان شناسی سیستمی - نقشگرا**. فصلنامه‌ی پژوهش زبان و ادبیات فارسی شماره‌ی ۲۰. ۱۳۹۰.
- ۱۰- کالر، جاناتان، **بوطیقای ساختگرا**. ترجمه‌ی کورش صفوی، چاپ اوّل، تهران: مینوی خرد. ۱۳۸۸.
- ۱۱- گلچین معانی، احمد، **با کاروان هند**. چاپ اوّل، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی. ۱۳۶۹.
- ۱۲- مهاجر، مهران و محمد نبوی، **به سوی زبانشناسی شعر**. چاپ اوّل، تهران: نشر مرکز. ۱۳۷۶.

۱۳- نائل خانلری، پرویز، **تاریخ زبان فارسی**، جلد ۱، چاپ چهارم، تهران: نشر
نو، ۱۳۶۹.

۱۴- نظیری نیشابوری، محمد حسین، **دیوان**: با تصحیح و تعلیقات محمد رضا طاهری،
چاپ اول، تهران: نگاه، ۱۳۷۹.

15- Halliday,M.A.K , *On language* , edited by jonthan Webster,
first press , London, 2002

16- Eggins , Ssuzanne ,*an introduction to systemic functional
linguistics* , reprinted New, 2007
York.

References

- 1-Abolqasemi, Mohsen, ***Historical Persian Grammar***, first press, Tehran: Samt Publication. 2005
- 2-Agha Golzadeh, Ferdows . ***Application of systemic linguistics Concepts in analyzing of literary texts***, Journal of the Faculty of Literature and Humanities, University of Ferdowsi Mashhad, year 38, No. 149.2005
- 3- Anvari Abiverdi, Ali ibn-e -Mohammad ***Divan, corrected by Mohammad Taghi Modrres-e-Razavi***, Fourth press, Tehran:Elmi Farhangi Publication. 1993
- 4- Culler, Jonathan, ***Structuralist poetics***, translated by Kourosh Safavi, first press, Tehran:Minuy e- Kherad Publication. 2009
- 5- Eggins , Ssuzanne. ***an introduction to systemic functional linguistics*** , reprinted New.2007
- 6- Frshydvrd, K., ***Present Detailed grammar***, Second press , Tehran:Sokhan Publication. 2003
- 7- Ghobadi, Hossein Ali and Ahmad Rezaei. ***Review***, analysis and critique of four Persian odes according to the systemic- functional linguistic, Persian Language and Literature Research Quarterly, No. 20.2011
- 8- Golchin –e- Maani, Ahmad . ***Ba Kareva –e- Hend***, first press ,Mashad: Astan-e- Ghods Publication. 1990
- 9- Mohajer, Mehran. and Muhammad Nabavi . ***Toward Linguistics of Poetry***, first press, Tehran: Nashr-e- Markaz Publication 1997
- 10- Natel Khanlari, Parviz . ***History of Persian Language***, Volume 1, Fourth Edition, Tehran: The New Press Publication. 1990

- 11- Naziri Neyshaboori, Mohammad Hossein , *Divan*, corrected by Mohammad Reza Taheri, first press, Tehran: Negah Publication 2000
  - 12- Purnamdariyan, T. *In the light of the sun*, first press, Tehran:Sokhan Publication, 2001
  - 13- Shafiei Kadkani ,Mohammad Reza *Mofless -e- Kimiya Forush*, first press, Tehran:Sokhan Publication, 1993
  - 14- Shamisa, Cyrus .*Universal stylistics*, Second press, Tehran: Ferdows Publication, 1994
  - 15- Thanovi, Mohammad Ali *Kashshaf – e- Estelahat-Al –Fonun*, the introduction by Mohammad Parvin Gonabadi, Tehran: Khayyam Publication, 1967
- York.